EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 22.1.2024
COM(2024) 18 final

2024/0008 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

Ruotsille annettavasta luvasta soveltaa satamassa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27. lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY[1], jäljempänä ’energiaverodirektiivi’ tai ’direktiivi’.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ja erityisesti sen 5, 15 ja 17 artiklan säännösten nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Ruotsille on 29. lokakuuta 2020 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2020/1674/EU[2] (ja sitä ennen 14. lokakuuta 2014 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/725/EU[3] sekä 20. kesäkuuta 2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/384/EU[4]) myönnetty lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamissa oleville aluksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia[5], jäljempänä ’maasähkö’.

Tämän ehdotuksen tarkoitus on jatkaa lupaa Ruotsin pyytämällä tavalla, sillä nykyisen poikkeuksen voimassaolo päättyi 31. joulukuuta 2023.

Ruotsin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 5. huhtikuuta 2023 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan jatkaa toimenpidettä 31. joulukuuta 2027 asti. Ruotsin viranomaiset antoivat lisätietoja 19 päivänä lokakuuta 2023 päivätyssä kirjeessään.

Ruotsin viranomaiset haluavat soveltaa maasähköön alennettua sähköverokantaa, jonka suuruus on 6 Ruotsin kruunua (n. 0,552 euroa) ([6]) megawattitunnilta. Pyynnön toimittamisen ajankohtana tämä verokanta oli direktiivissä 2003/96/EY säädetyn yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokannan mukainen (0,5 euroa megawattitunnilta).

Direktiivin 13 artiklassa säädetään sallitusta poikkeamasta niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa. Kyseiset jäsenvaltiot ovat velvollisia tarkistamaan vuosittain, että kansallisena valuuttana ilmaistavat verokannat ovat direktiivin vähimmäisverokantojen mukaisia. Tarkistuksessa käytetään *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* lokakuun ensimmäisenä työpäivänä julkaistuja valuuttakursseja. Jäsenvaltiot voivat säilyttää vuosittaisen mukautuksen aikaan voimassa olevat verojen määrät vain siinä tapauksessa, että näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotasoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

---

1 EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51–70.
2 EUVL L 378, 12.11.2020, s. 3–4.
3 EUVL L 301, 21.10.2014, s. 27–28.
4 EUVL L 170, 30.6.2011, s. 36–37.
5 Termi ’yksityinen huvialus’ määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.
6 Kaikki laskelmat perustuvat maanantaina 3. lokakuuta 2022 voimassa olleeseen valuuttakurssiin, jonka mukaan 1 euro on 10,8743 Ruotsin kruunua. Ks. EUVL C 381/4, 4.10.2022.

Poikkeuksen pyydetty voimassaoloaika koskee 1. tammikuuta 2024 ja 31. joulukuuta 2027 välistä aikaa eli se on jatkoa nykyiselle poikkeukselle ja energiaverodirektiivin 19 artiklassa sallitun enimmäismääräajan mukainen.

Verotoimenpiteen avulla pyritään kannustamaan sellaisia aluksia, jotka normaalisti tuottavat tarvitsemansa sähkön öljykäyttöisellä apumoottorilla, siirtymään maasähkön käyttöön. Nämä säännökset johtavat laiturissa olevien alusten päästöjen vähenemiseen, mikä vähentää happamoitumista aiheuttavien aineiden päästöjä, jotka ovat ongelma erityisesti Lounais-Ruotsissa. Säännösten uskotaan myös johtavan merkittäviin ympäristöhyötyihin paikallisella tasolla esimerkiksi vähentämällä melutasoa.

Verotoimenpiteessä maasähköön sovellettava verokanta alennetaan 6:een Ruotsin kruunuun megawattitunnilta, kun se muuten olisi 39,2 Ruotsin kruunua megawattitunnilta.

Energiaverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on vapautettava verotuksesta energiatuotteet, joilla tuotetaan sähköä satamassa laiturissa olevilla aluksilla, sekä tällaisissa aluksissa tuotettu sähkö. Lisäksi jäsenvaltiot voivat direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla vapauttaa verotuksesta sähkön, joka tuotetaan aluksilla sisävesillä liikennöimistä varten. Ruotsi vahvisti saattaneensa tämän jälkimmäisen harkinnanvaraisen vapautuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Ruotsi soveltaa alennettua sähköverokantaa kaikkiin vähintään 380 voltin maasähkön toimituksiin aluksille, joita käytetään kauppamerenkulussa ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 400. Ruotsin viranomaiset katsovat tällä rajoituksella voitavan varmistaa se, että ehdoton enemmistö kansainvälisessä liikenteessä käytettävistä aluksista ja kansallisessa liikenteessä käytettävistä suuremmista aluksista kuuluu ehdotetun alennuksen piiriin. Tällaisten alusten katsotaan aiheuttavan suurimman osan päästöistä, joita syntyy apumoottoreiden käytöstä aluksen ollessa satamassa. Verokannan alennusta ei sovelleta, jos alusta käytetään henkilökohtaisiin tarkoituksiin tai jos se on ylösmakaava tai poistettu käytöstä pitkäaikaisesti.

Alukset eivät kuitenkaan ole velvollisia käyttämään maasähköä.

Toimenpiteen arvioidaan aiheuttavan talousarvioon 12 miljoonan Ruotsin kruunun menot vuosittain.

Toimenpide myönnetään takaisinmaksuna, joka vähentää maasähkön verotaakkaa.

Ruotsin viranomaiset katsovat, ettei maasähkön verokannan alennus aiheuta merkittävää kilpailuetua maasähköä käyttäville liikenteenharjoittajille aluksella tuotettavaa sähköä käyttäviin liikenteenharjoittajiin nähden. Jos huomioidaan vain sähkön hinta sekä sitä koskeva vero, maasähkö, johon sovelletaan alennettua verokantaa, on jonkin verran aluksilla tuotettua sähköä edullisempaa. Maasähkön käytön kokonaiskustannuksiin kuitenkin vaikuttaa myös muita kustannuksia, kuten kustannukset verkkoon kytkemisestä ja aluksilla tarvittaviin varusteisiin kohdistuvista investoinneista sekä suorat tai epäsuorat kustannukset investoinneista sataman sähköntoimituslaitteisiin. Koska satamilta ja aluksilta vaaditut investoinnit sähköntoimituslaitteisiin ovat melko suuria, Ruotsin viranomaiset pitävät alempaa verokantaa edellytyksenä sille, että satamat ja varustamot ryhtyvät näihin investointeihin. Ruotsin viranomaisten mukaan nykyiset ja aiemmat poikkeukset ovat vaikuttaneet suoraan sekä satamien että maasähköä tarjoavien laitosten määrään, koska poikkeukset ovat vaikuttaneet myönteisesti siihen, miten kannattavaa on siirtyä fossiilisista polttoaineista sähköön.

Toimenpiteen tarkoituksena on vähentää meriliikenteen ympäristövaikutuksia. Toimenpide vähentää satamassa olevien alusten synnyttämiä ilman kautta leviäviä päästöjä ja melua. Toimenpide edistää jonkin verran ilmanlaatudirektiivissä (2008/50/EY) säädettyjen typpidioksidin raja-arvojen saavuttamista satamakaupungeissa. Tällä on myös positiivinen vaikutus muihin ilmanlaatuparametreihin satamien läheisyydessä.

Ruotsi hakee lupaa 1. tammikuuta 2024 ja 31. joulukuuta 2027 väliselle ajalle. Siten nykyinen poikkeus ei keskeydy, ja lupa on direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa säädetyn enimmäisajan mukainen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Sähkön verotusta säännellään direktiivillä 2003/96/EY ja erityisesti sen 10 artiklalla. Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään pakollisesta verovapautuksesta, joka koskee aluksilla käytettäviä energiatuotteita sekä niillä tuotettavaa sähköä. Direktiivin 5, 15 ja 17 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta soveltaa verojen eriyttämistä, kuten verovapautuksia ja veronalennuksia, tiettyihin sähkön käyttötapoihin. Näissä säännöksissä ei kuitenkaan sellaisenaan säädetä maasähkön veronalennuksista.

Energiaverodirektiivin säännökset

Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen toimenpiteen arviointi

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”

Komissio on jo suositellut maasähkön käyttöä laiturissa olevilla aluksilla tuotettavan sähkön vaihtoehtona ja näin tunnustanut maasähkön ympäristöhyödyt[7].

Maasähköä koskevan edullisen verokohtelun käyttöönotto on mahdollista direktiivin 19 artiklan nojalla, sillä sen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Ruotsi on pyytänyt, että toimenpidettä sovellettaisiin neljä vuotta, joka on vähemmän kuin 19 artiklan 2 kohdassa sallittu enimmäisaika eli kuusi vuotta. Poikkeuksen soveltamisajan olisi periaatteessa oltava riittävän pitkä, jotta se ei vähentäisi satamaoperaattoreiden ja sähköntoimittajien halukkuutta jatkaa tai käynnistää tarvittavia investointeja maasähkölaitteisiin. Soveltamisaika antaa oikeusvarmuuden myös alusten liikenteenharjoittajille, joiden on suunniteltava alusten varustukseen tehtäviä investointejaan.

Poikkeus ei kuitenkaan saisi heikentää voimassa olevan lainsäädäntökehyksen tulevaa kehitystä, vaan siinä olisi otettava huomioon energiaverodirektiivin meneillään oleva tarkistaminen ja se, että neuvosto saattaa antaa komission ehdotuksen perusteella säädöksen energiaverodirektiivin uudelleen laatimiseksi[8].

---

7 Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

8 COM/2021/563 final: Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu)

Tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää lupa haetulle ajanjaksolle, mutta jos mahdollisten asiaa koskevien yleisten sääntöjen soveltaminen alkaa ennen vuoden 2027 loppua, poikkeuksen voimassaolon olisi päätyttävä kyseisenä päivänä.

Valtiontukisäännöt

Pyynnön jättöhetkellä Ruotsin viranomaisten suunnittelema alennettu verokanta 6 Ruotsin kruunua (n. 0,552 euroa) ([9]) megawattitunnilta eli se on direktiivissä 2003/96/EY säädetyn yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokannan mukainen.

Ruotsin viranomaiset toteavat, että toimenpide on valtiontukea ja että se täyttää aineelliset edellytykset, joista säädetään tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17. kesäkuuta 2014 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 651/2014, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23. kesäkuuta 2023 annetulla komission asetuksella (EU) 2023/1315, jäljempänä ’yleinen ryhmäpoikkeusasetus’.

Neuvoston täytäntöönpanopäätöstä koskeva ehdotus ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen varmistaa valtiontukisääntöjen noudattaminen.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ympäristöä ja ilmastonmuutosta koskeva politiikka

Haettu toimenpide liittyy pääasiassa EU:n ympäristöpolitiikkaan. Toimenpiteellä parannetaan paikallista ilmanlaatua ja vähennetään melua sekä edistetään ilmastonmuutoksen vastaista kamppailua siinä määrin kuin sillä vähennetään bunkkeriöljyn polttamista satamassa olevilla aluksilla. Ilmanlaatua koskevan direktiivin 2008/50/EY[10] mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että useiden ilmansaasteiden tasot eivät ylitä kyseisessä direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja, tavoitearvoja ja muita ilmanlaatua koskevia vaatimuksia. Täyttääkseen velvollisuutensa jäsenvaltioiden on tarvittaessa löydettävä ratkaisuja esim. satamassa kiinnitettyinä olevien alusten päästöjä koskeviin ongelmiin. Voidaan siis ajatella, että satamissa, joissa tällaisia ongelmia esiintyy, maasähkön käyttöä edistetään yleisen ilmanlaatustrategian mukaisesti. Maasähkön käyttöön rohkaistaan myös meripolttoaineiden rikkipitoisuutta sääntelevässä direktiivissä (EU) 2016/802[11].

Ruotsin viranomaisten mukaan rikkidioksidi-, typpioksidi-, hiukkas- ja hiilioksidipäästöt ovat vähentyneet maasähkön käytön ansiosta. Ruotsin viranomaisilla ei ole tällä hetkellä tuoreempia arvioita toimenpiteen soveltamiseen liittyvistä päästövähennyksistä. Toimenpiteen täyttä potentiaalia ei ole saavutettu, sillä kalliita välineitä tarvitaan sekä satamalaitureille että laivoille. Maasähkön käyttö on merkittävä osa Ruotsin pyrkimystä täyttää ilmanlaatuvaatimukset, joista säädetään ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21. toukokuuta 2008 annetussa direktiivissä 2008/50/EY.

Energiapolitiikka

---

9 Kaikki laskelmat perustuvat 3. lokakuuta 2022 voimassa olleeseen valuuttakurssiin, jonka mukaan 1 euro on 10,8743 Ruotsin kruunua. Ks. EUVL C 381/4, 4.10.2022.

10 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

11 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58–78).

Toimenpide on vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin 2014/94/EU mukainen[12]. Direktiivi koskee maasähköpisteiden asentamista satamiin, joissa on niille kysyntää ja joissa kustannukset eivät ole suhteettomat verrattuna hyötyihin, ympäristöhyödyt mukaan luettuina.

Tässä vaiheessa on muistettava, että yksi tärkeä syy maasähkön epäsuotuisaan kilpailuasemaan on se, että sen vaihtoehto eli merisatamissa olevilla aluksilla tuotettu sähkö saa tällä hetkellä täyden verovapautuksen: sen lisäksi, että sähkön tuottamiseksi poltettava bunkkeriöljy on vapautettu verosta direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa normaalitilanteessa, myös itse sähkö, jota aluksella tuotetaan, on vapautettu verosta (ks. direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohta). Vaikka jälkimmäistä verovapautusta voi sinällään olla vaikea pitää yhteensopivana unionin ympäristötavoitteiden kanssa, siinä on kuitenkin otettu huomioon käytännön näkökohdat. Aluksilla tuotetun sähkön verottaminen edellyttäisi nimittäin, että aluksen omistaja, joka on usein sijoittautunut kolmanteen maahan, tai liikenteenharjoittaja antaa ilmoituksen kulutetun sähkön määrästä. Ilmoituksessa olisi eriteltävä myös, mikä osuus sähköstä on kulutettu sen jäsenvaltion aluevesillä, jossa vero on maksettava. Tämä aiheuttaisi valtavan hallinnollisen rasituksen alusten omistajille, koska ilmoitukset olisi annettava kaikista jäsenvaltioista, joiden aluevesillä alus on liikkunut.

Liikennepolitiikka

Toimenpide vastaa maasähkön käytön edistämisestä unionin satamassa laiturissa olevissa aluksissa annettua komission suositusta 2006/339/EY[13] ja komission tiedonantoa, joka koskee EU:n meriliikennepolitiikan strategisia tavoitteita ja suosituksia[14].

Sisämarkkinat ja tasapuolinen kilpailu

Sisämarkkinoiden ja terveen kilpailun kannalta haettu toimenpide ainoastaan vähentää bunkkeriöljylle myönnetyn verovapautuksen aiheuttamaa nykyistä vääristymää satamissa kiinnitettyinä olevien alusten kahden kilpailevan sähkölähteen välillä, joita ovat aluksella tuotettava sähkö ja maasähkö.

Ruotsin viranomaiset eivät ole havainneet merkittäviä muutoksia siinä, valitsevatko alusten omistajat satamat maasähköpisteiden saatavuuden perusteella. Tällä hetkellä maasähköä käyttävät lähinnä lautat ja reittiliikenne. Varustamoiden satamavalinnat eivät perustu maasähkön saatavuuteen. Sidosryhmien mukaan risteilyalukset valitsivat usein kiinnityspaikkoja, joissa maasähköä on saatavilla.

Lisäksi maasähköä on tarjolla asianomaisille aluksille riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat, eikä tämä johda kansallisten talouden toimijoiden edullisempaan verokohteluun muista EU:n jäsenvaltioista tuleviin kilpailijoihin nähden.

Satamien välisen kilpailun osalta voidaan odottaa, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei juurikaan tule kohdistumaan vaikutuksia, jotka johtuisivat siitä, että alukset muuttavat

[12] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1–20).

[13] Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006)

[14] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” (KOM(2009) 8 lopullinen), 21.1.2009.

reittiään saadakseen maasähköä, johon sovelletaan alennettua verokantaa. Tällaisessa tilanteessa maasähkön käytöstä ei veronalennuksesta huolimatta todennäköisesti ainakaan lyhyellä aikavälillä tule halvempaa kuin aluksella tuotettavan sähkön käytöstä, joten maasähkön veronalennus ei todennäköisesti myöskään houkuttele aluksia muuttamaan reittiään tämän vaihtoehdon saatavuuden mukaan eikä siten merkittävästi vääristä satamien välistä kilpailua.

Kun otetaan huomioon ajanjakso, joksi alennetun verokannan soveltamislupaa ehdotetaan jatkettavan, on epätodennäköistä, että edeltävissä kappaleissa esitetty analyysi muuttuisi ennen toimenpiteen voimassaolon päättymistä, ellei nykyiseen kehykseen ja tilanteeseen tule merkittäviä muutoksia.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY 19 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan nro 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös. Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämäntyyppisestä toimenpiteestä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Toimenpide ei edellytä voimassa olevan lainsäädännön arviointia.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Ruotsin esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota. Sen vuoksi sidosryhmien kuulemista ei ole järjestetty.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus koskee luvan antamista yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä, eikä se edellytä vaikutusten arviointia.

Ruotsin toimittamien tietojen mukaan toimenpiteen vaikutus verotuloihin on rajallinen. Tarkkaan ottaen toimenpiteen arvioidaan Ruotsin viranomaisten mukaan aiheuttavan 12 miljoonan Ruotsin kruunun vuotuiset verotulojen menetykset tulevina vuosina.

Ruotsi uskoo toimenpiteen edistävän sen ympäristötavoitteiden saavuttamista ja erityisesti parantavan ilmanlaatua ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annetun direktiivin 2008/50/EY mukaisesti. Maasähkön käytön ansiosta rikkidioksidi-, typpioksidi-, hiukkas- ja hiilioksidipäästöt ovat vähentyneet. Toimenpiteen täyttä potentiaalia ei ole saavutettu, sillä kalliita välineitä tarvitaan sekä satamalaitureille että laivoille.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Toimenpiteen tarkoituksena ei ole yksinkertaistaminen. Se perustuu Ruotsin esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellista tai hallinnollista rasitetta unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Täytäntöönpanosuunnitelma ei ole tarpeen. Tämä ehdotus koskee luvan antamista veronalennukseen yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä. Lupa annetaan rajoitetuksi ajaksi 31. joulukuuta 2027 saakka. Sovellettavan verokannan on oltava energiaverodirektiivissä vahvistetun verotuksen vähimmäistason mukainen. Toimenpidettä voidaan arvioida, jos sen uusimista pyydetään voimassaoloajan päätyttyä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklan mukaan Ruotsille annetaan lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan Ruotsin satamissa oleville aluksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia, jäljempänä ’maasähkö’. Verokannan täytyy olla direktiivissä vahvistetun yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön verotuksen vähimmäistason mukainen. Sähköä ei ole mahdollista toimittaa alennetulla verokannalla yksityisille huvialuksille, sellaisina kuin

ne määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

Ehdotuksen 2 artiklan mukaan pyydetty lupa myönnetään Ruotsin pyynnön mukaisesti siten, että se on voimassa 1. tammikuuta 2024 ja 31. joulukuuta 2027 välisen ajan, jolloin se on jatkoa nykyiselle neuvoston täytäntöönpanopäätökselle 2014/725/EU ja direktiivissä sallitun kuuden vuoden enimmäisajan mukainen.

2024/0008 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

Ruotsille annettavasta luvasta soveltaa satamassa oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY[1] ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Ruotsille annetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2020/1674/EU[2] direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukainen lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2023 asti alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamassa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille, jäljempänä ’maasähkö’.

(2) Ruotsi pyysi 5 päivänä huhtikuuta 2023 päivätyllä kirjeellä lupaa jatkaa 31. joulukuuta 2027 saakka alennetun verokannan soveltamista maasähköön direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan nojalla. Ruotsin viranomaiset antoivat lisätietoja 19 päivänä lokakuuta 2023 päivätyssä kirjeessään.

(3) Soveltamalla maasähkön alennettua verokantaa Ruotsi pyrkii jatkamaan maasähkön käytön edistämistä. Maasähkön käytön katsotaan olevan ympäristön kannalta vähemmän haitallinen tapa tyydyttää sähkön tarve satamissa laiturissa olevilla aluksilla kuin bunkkeriöljyn polttaminen.

(4) Satamakaupunkien melu vähenisi ja ilmanlaatu paranisi, koska maasähkön käytöstä ei synny bunkkeriöljyn polttamisen aiheuttamia ilmansaastepäästöjä. Sen vuoksi toimenpiteen odotetaan edistävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteita.

(5) Luvan antaminen Ruotsille soveltaa alennettua verokantaa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen maasähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja asianomaisen teknologian melko pienen markkinaosuuden vuoksi toimenpide ei todennäköisesti johda voimassaoloaikanaan merkittävään kaupan vääristymiseen eikä siten vaikuta kielteisesti sisämarkkinoiden toimintaan.

---

1 EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

2 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/1674, annettu 29 päivänä lokakuuta 2020, luvan antamisesta Ruotsille soveltaa alennettua verokantaa satamissa suoraan aluksille toimitettavaan sähköön direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti (EUVL L 378, 12.11.2020, s. 3).
ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1674/oj).

(6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaan kunkin kyseisen säännöksen nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti rajattu. Jotta varmistetaan, että lupa myönnetään riittävän pitkäksi ajanjaksoksi, joka kannustaa asiaan liittyviä talouden toimijoita tekemään tarvittavat investoinnit, on aiheellista myöntää pyydetty lupa 31 päivään joulukuuta 2027 asti. Luvan soveltaminen olisi kuitenkin lopetettava sinä päivänä, jona aletaan soveltaa mahdollisia maasähkön verotusta koskevia yleisiä säännöksiä, joita neuvosto voi hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun asiaan liittyvän säännöksen nojalla, jos tällaisten säännösten soveltaminen alkaa luvan voimassaoloaikana.

(7) Jotta satamaoperaattorit ja liikenteenharjoittajat saisivat oikeudellisen varmuuden ja jotta vältettäisiin sähkön jakelijoille ja uudelleenjakelijoille koituvan hallinnollisen taakan mahdollinen lisääntyminen, olisi varmistettava, että Ruotsi saa jatkaa alennetun verokannan soveltamista maasähköön. Pyydetty lupa olisi sen vuoksi myönnettävä 1 päivästä tammikuuta 2024 alkaen, jotta täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2020/1674 aiemmin säädetyt järjestelyt voivat jatkua saumattomasti.

(8) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan Ruotsille lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamassa laiturissa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille, jäljempänä ’maasähkö’, edellyttäen, että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa tarkoitettuja verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024 31 päivään joulukuuta 2027.

Jos neuvosto kuitenkin antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun asiaa koskevan säännöksen nojalla maasähkön veroetuja koskevia yleisiä sääntöjä, jotka tulevat voimaan tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn luvan voimassaolon aikana, tämän päätöksen soveltaminen lopetetaan päivänä, jona näiden yleisten sääntöjen soveltaminen alkaa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja